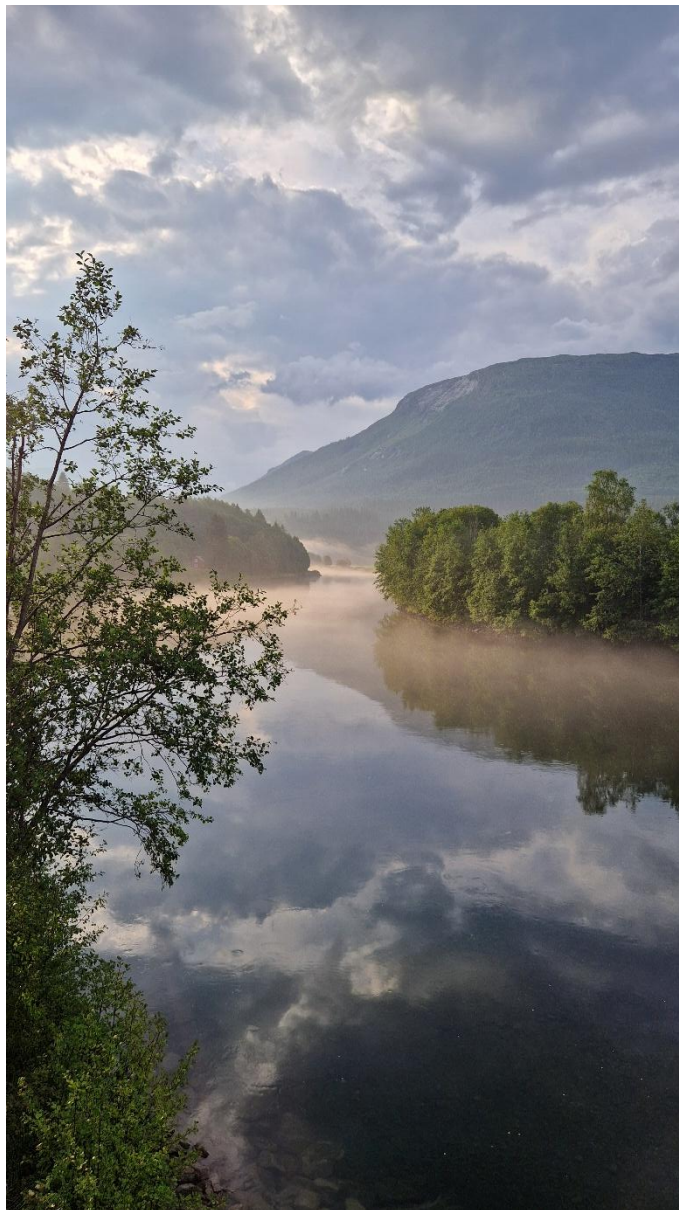

Hemnes kommune

Skaper glede mellom smul sjø og evig snø

Kommuneplanens arealdel 2026 – 2038

Funksjonelle strandsoner i Hemnes kommune

Planforslag: P_1832202401

Sammendrag

Skriftlige beskrivelser av byggegrenser kan være tvetydige og vanskelige å tolke presist i terrenget. Uttrykk som "nærmere enn 100 meter fra strandlinje" kan skape usikkerhet om nøyaktig plassering. Kartfestede byggegrenser gir entydig informasjon om hvor bestemmelsene gjelder geografisk. Byggesøknader kan behandles raskere når byggegrenser er visuelt tydelige på plankartet. Funksjonell strandsone er langt mer komplisert enn et fast 100-metersbelte. Avstandskravet til sjø og vassdrag varierer betydelig basert på terrengforhold og høyde over havet. Plassering av infrastruktur som vei eller jernbane påvirker hvor strandsonen beregnes fra. I tillegg kan eksisterende bebyggelse og etablerte byggefelt påvirke sonens avgrensning.

Innhold

1. Innledning.....	3
1.1. Strandsone i Hemnes kommune	3
1.2. Definisjon av viktige begreper brukt i rapport.....	4
2. Relevante føringer	5
2.1. Plan og bygningsloven	5
2.2. Nasjonale forventninger til planlegging i strandsonen.....	5
2.3. Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen ..	6
2.4. Fylkesplan for Nordland – arealpolitiske retningslinjer	7
2.5. Arealstrategier i samfunnsdelen.....	8
3. Metode	8
3.1. Funksjonell strandsone langs sjø	9
3.2. Funksjonell strandsone langs Røssvatnet	10
3.3. Strandsone langs vassdrag	11
3.4. Funksjonell strandsone i gjeldende reguleringsplaner.....	11
4. Kartlegging utgang	12
5. Konklusjon	13

1. Innledning

Formålet med denne rapporten er å kartlegge den funksjonelle strandsonen i Hemnes kommune. Kartleggingen skal danne grunnlag for fastsetting av byggegrense mot sjø og største innsjøen, Røssvatnet, i kommuneplanens arealdel. Dette arbeidet er en viktig del av kommunens arealforvaltning, der bruk og vern av strandsonen balanseres mot hverandre.

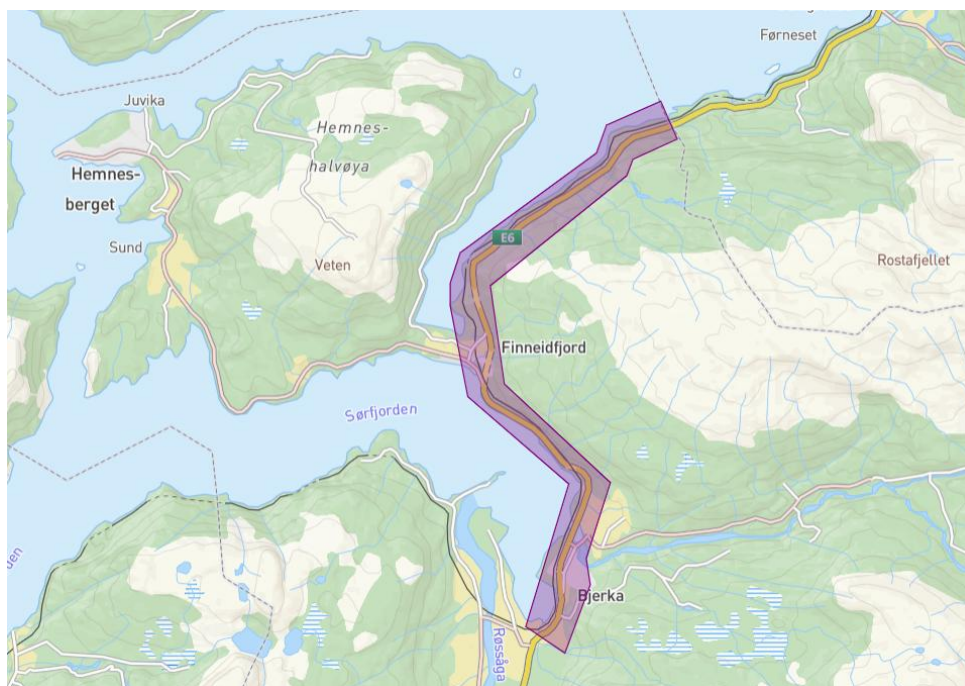
1.1. Strandsone i Hemnes kommune

Hemnes kommune har en variert strandsone med både bratte fjellsider, mindre bukter og viker og mer åpne landskapsrom. Strandsonen er en betydningsfull ressurs for kommunen og utgjør et viktig grunnlag for både bosetting, næringsvirksomhet og rekreasjon.

Særlig karakteristisk for strandsonen i Hemnes er den markante infrastrukturen langs Finneidfjorden, hvor både E6 og jernbanen (Nordlandsbanen) følger kystlinjen. Disse transportårene utgjør betydelige inngrep i strandsonen og skaper en naturlig barriere mellom bakenforliggende områder og fjorden.

Her vil den funksjonelle strandsonen ofte være begrenset til arealet mellom sjøen og transportinfrastrukturen. Dette påvirker både hvordan strandsonen kan brukes og hvordan byggegrenser bør fastsettes i disse områdene. Samtidig er det viktig å sikre at gjenværende tilgjengelige strandområder mellom vei/jernbane og sjøen forvaltes på en måte som ivaretar allmennhetens interesser og sikrer tilgang til sjøen der dette er mulig.

Figur 1: Infrastrukturen langs Finneidfjorden hvor både E6 og jernbanen følger kystlinjen

Kommunens topografi varierer fra flate landbruksområder til bratte fjellsider som flere steder går direkte ned i fjorden. Denne variasjonen i landskapet gir naturlige avgrensninger for hva som utgjør den funksjonelle strandsonen i ulike deler av kommunen. I områder med bratt

topografi vil den funksjonelle strandsonen ofte være smalere enn 100 meter, mens den i flatere områder kan strekke seg lenger innover land.

Statistikk fra Statistisk sentralbyrå (SSB) viser at en betydelig andel av strandsonen i Hemnes kommune fortsatt er potensielt tilgjengelig for allmennheten. Samtidig er det flere områder der strandsonen er påvirket av ulike typer bebyggelse og annen infrastruktur. Bygningsnært areal har økt fra 1736 dekar i 2000 til 1936 dekar i 2024, en økning på 200 dekar. Dette indikerer en gradvis økning i utbyggingen i strandsonen.

Figur 2: Strandsoneareal på fastlandet (dekar) i Hemnes kommune, kilde: SSB-statistikken

1832 Hemnes	2000	2005	2010	2015	2020	2021	2022	2023	2024
Alt strandsoneareal	10480	10480	10480	10480	10480	10480	10480	10480	10480
Potensielt tilgjengelig strandsoneareal	7308	7269	7196	7158	7120	7112	7111	7108	7108
Bygningsnært areal < 50 m	1736	1774	1847	1885	1923	1931	1932	1936	1936

Tilgang til sjøen gjennom båtplasser, naust og tilrettelagte bosteds- og næringsområder er viktige faktorer for å opprettholde befolkning og aktivitet i kommunen. Samtidig er det viktig å bevare strandsonearealer med høy natur- og samfunnsverdi for allmenn bruk.

1.2. Definisjon av viktige begreper brukt i rapport

Kystlinje: Overgangen mellom sjø og land ved midlere høyvannslinje. Denne avgrensningen er standard i norsk forvaltning og anvendes i arealstatistikk.

Kystsone: Kystsone er området fra og med landområder direkte påvirket av sjø eller sjørelatert virksomhet, og ut til grunnlinjen. Omfatter samspill og påvirkning mellom sjø og land, samt spesielle arealer underlagt særskilte regler for kystsone.

Strandsone: Areal 100 meter vinkelrett inn over land fra kystlinjen, målt i horisontalplanet. Vannflater på land er ikke inkludert i strandsonearealet i statistikken over arealstatus i strandsonen.

100-metersbeltet: Det juridiske begrepet for strandsonen, definert i plan- og bygningsloven § 1-8. I 100-metersbeltet langs sjøen og langs vassdrag skal det tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser. Innenfor dette beltet gjelder et generelt byggeforbud.

Vassdrag: Innsjøer og større elver. For beregningene bruker vi innsjødata fra FKB.

funksjonell strandsone: Funksjonell strandsone defineres som det arealet hvor det foregår direkte samspill mellom sjø og land, økologisk, topografisk eller bruksmessig. Denne sonen kan være smalere eller bredere enn det faste 100-metersbeltet og tar hensyn til faktisk sammenheng, tilgjengelighet for allmenheten, bruk og eksisterende bebyggelse. Kartleggingen av funksjonell strandsone har til hensikt å påvise verdifulle, tilgjengelige kystområder og er ikke nødvendigvis en formell byggegrense.

2. Relevante føringer

2.1. Plan og bygningsloven

Norge har hatt egne regler for bruk og vern av strandsonen siden 1950-tallet. I plan- og bygningsloven fra 2008 går det fram at byggeforbudet i 100-metersbeltet gjelder "så langt ikke annen byggegrense er fastsatt i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan". Forbudet gjelder også innenfor regulerte byggeområder og byggeområder avsatt i kommuneplan, dersom det ikke er fastsatt byggegrense mot sjø. Utbygging i strandsonen skal derfor som hovedregel være i samsvar med overordnet plan og ta hensyn til landskap, natur og friluftsliv.

Plan- og bygningsloven skal fremme bærekraftig utvikling til beste for den enkelte, samfunnet og framtidige generasjoner, der bruk av areal og andre naturressurser blir vurdert opp mot hverandre. Den legger til rette for samordning og gir grunnlag for vedtak om bruk og vern av ressurser.

100-metersbeltet

Strandsonen skal bevares som verdifullt natur- og friluftsområde, og sikres god tilgjengelighet for allmennheten.

I områder der kommunen mener det er hensiktsmessig å vurdere en annen byggegrense enn 100-metersbeltet, er det mulig å fastsette denne i overordnet plan eller som del av en reguleringsplan. Fastsetting av ny byggegrense kan gjøres med bakgrunn i kartlegging av funksjonell strandsone.

Forbud mot tiltak mv. langs sjø og vassdrag

I 100-metersbeltet langs sjøen og langs vassdrag skal det tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser.

For områder langs vassdrag som har betydning for natur-, kulturmiljø- og friluftsinteresser skal kommunen i kommuneplanens arealdel etter § 11-11 nr. 5 fastsette grense på inntil 100 meter der bestemte angitte tiltak ikke skal være tillatt.

2.2. Nasjonale forventninger til planlegging i strandsonen

Ifølge dokumentet "Nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging 2019-2023" er det flere viktige punkter knyttet til forvaltning av strandsonen. Regjeringen forventer at: «Fylkeskommunene og kommunene vurderer arealbruken i strandsonen langs sjøen og i og langs vassdrag i et helhetlig og langsiktig perspektiv, og tar særlige hensyn til naturmangfold, kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser.»

Det er viktig for regjeringen at utviklingen av bolig-, fritidsbolig- og næringsområder i kystsonen sees i sammenheng med natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og allmenhetens interesser. I 100-metersbeltet langs sjø er det et generelt byggeforbud som gjelder med

mindre kommunene fastsetter annen byggegrense i plan. Kommunene fastsetter selv byggegrense langs vassdrag i sine planer.

2.3. Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen

Formålet med disse retningslinjene er å tydeliggjøre nasjonal arealpolitikk og sikre nasjonale og regionale interesser i 100-metersbeltet langs sjøen. Planretningslinjen ble fastsatt den 25. mars 2011.

For alle kystkommuner i Nordland gjelder følgende retningslinjer:

- Utbygging skal bare tillates etter en konkret vurdering ut fra lokale forhold. I områder uten press vil det være enklere for kommunene å gi tillatelse til å bygge enn i områder der presset er stort.
- Det bør ikke tillates utbygging i områder som har spesiell verdi i forbindelse med friluftsliv og allmenn ferdsel, naturkvaliteter, naturmangfold, kulturmiljø og landskap. Det gjelder for eksempel utbygging i kyst- og fjordlandskap med spesielle kvaliteter. Forholdet til andre interesser, som for eksempel landbruk, fiske, akvakultur og reindrift må også vurderes. Der det tillates bygging, bør hensynet til andre interesser ivaretas best mulig.
- Kommunene bør innføre bestemmelser i kommuneplanen for størrelse og standard for fritidsboliger i strandsonen.
- Større anlegg- og utbygginger til næringsvirksomhet, bolig- eller fritidsbebyggelse vil alltid kreve reguleringsplan jf. pbl. § 12-1.
- I områder hvor alt tilgjengelig utbyggingsareal ligger innenfor 100-metersbeltet, og alternativ plassering av tiltak dermed ikke er mulig, vil kommunen ha videre adgang til å vurdere ny utbygging i strandsonen. Vurderingen vil være avhengig av hva slags type tiltak det gjelder og hvilke andre interesser som gjør seg gjeldende i områder.
- Behovet for næringsutvikling og arbeidsplasser, for eksempel satsing på reiseliv og turisme, skal tillegges vekt i vurderingen av tiltak i 100-metersbeltet. I byer og tettsteder skal behovet for fortetting og byutvikling tillegges vekt. Arealer til bolig-, sentrums- og næringsutvikling bør som et utgangspunkt prioriteres foran arealer til fritidsboliger.
- Det kan være grunnlag for å tillate visse tiltak nær sjøen, som for eksempel brygger, naust, næringstiltak og sjørettede reiselivsbygg. Slike tiltak bør samles og lokaliseres i tilknytning til annen bebyggelse. Felles brygger og naust bør prioriteres. Det kan også være grunnlag for å tillate bruksendring av verneverdige naust og sjøboder til næringsformål og allmenntilrette formål.
- Utbygging bør så langt som mulig lokaliseres til områder som er bebygde fra før, og med vekt på fellesløsninger for veger og annen teknisk infrastruktur.

- Alternative plasseringer bør vurderes og velges dersom det er mulig. Det bør også vurderes om tiltaket kan trekkes vekk fra sjøen. Tiltak som tillates må tilpasses omgivelsene best mulig.
- Terrenginngrep bør ikke tillates på arealer som har spesiell verdi i forbindelse med friluftsliv og allmenn ferdsel, naturkvaliteter, naturmangfold, kulturmiljø og landskap. I planleggingen skal det legges vekt på om hensynet til tilgjengelighet for allmennheten kan ivaretas ved at det eksempelvis avsettes areal til kyststi, friluftsområde eller liknende.
- Tomteopparbeiding, etablering av veier og annen infrastruktur bør skje slik at terrenginngrep og ulemper blir minst mulig.
- Det bør legges vekt på løsninger som gir allmennheten bedre tilgang til sjøen og en forbedret landskapssituasjon gjennom terrengbehandling, planting av vegetasjon og lignende.

2.4. Fylkesplan for Nordland – arealpolitiske retningslinjer

De arealpolitiske retningslinjer er en del av «Fylkesplan for Nordland 2013–2025» og gir retningslinjer for viktige politikkområder og planmessig bruk og vern av arealene på alle nivå i fylket.

I kystsonen skal det være en samordnet og helhetlig arealdisponering, der land og sjø ses i sammenheng.

Arealpolitiske retningslinjer

- a). Kommunene bør i kommuneplanens arealdel planlegge hele kommunens sjøareal.
- b). Kommunene oppfordres til å utarbeide interkommunale kystsoneplaner som avklarer og vurderer arealbruken i dag og i framtida.
- c). Planlegging i sjø og på land må ses i sammenheng, og avklare ferdsel, farleder, fiske, akvakultur og natur- og friluftsområder.
- d). Planleggingskonteksten i kystsonen er kompleks og dynamisk. Kunnskapsgrunnlaget er under utvikling på flere områder. Det gjør det viktig både å avklare arealbruken samtidig som det bygges inn fleksibilitet i planene.
- e). Den funksjonelle strandsonen bør være kartlagt som grunnlag for planlegging av tiltak i sjønære områder.
- f). Dersom kommunen finner å legge til rette for bruk i 100-metersbeltet / den funksjonelle strandsonen, skal det stilles krav som sikrer god landskapstilpasning, høy estetisk og arkitektonisk kvalitet, og allmennhetens tilgang og ferdsel.

- g). Dersom kommunen finner å legge til rette for bruk i 100-metersbeltet / den funksjonelle strandsonen, skal sjørelaterte næringsetableringer prioriteres framfor andre tiltak.
- h). Strandsonen skal bevares som et attraktivt og tilgjengelig område for friluftsliv og naturopplevelse. Viktig naturmangfold skal ivaretas.
- i). Ved planlegging av ny fritidsbebyggelse skal også behovet for naust og flytebrygge vurderes, og ev. synliggjøres i plan. Lokalisering bør planlegges i sammenheng med eksisterende infrastruktur og bebyggelse.
- j). Arealplanlegging på alle nivå må sikre at akvakulturnæringen får tilstrekkelige og tilfredsstillende arealer til en bærekraftig produksjon.
- k). I gyte- og oppvekstområder for fisk skal det ikke igangsettes virksomhet som kan skade disse områdene. Hensynet til marint biologisk mangfold skal vektlegges i forvaltningen. Slike områder, samt viktige fiskeområder skal avsettes i kommuneplanen. Fylkesplan for Nordland 2013–2025 14
- l). De ville stammene av laks, sjøørret og-røye må sikres i arealforvaltningen.
- m). Ved planlegging og konsesjonsbehandling av uttak for grus/sand i kystsonen, må det tas tilstrekkelig hensyn til opprydding og etterbruk i områdene.
- n). Ved all arealplanlegging i kystsonen skal ferdselen til sjøs sikres.

2.5. Arealstrategier i samfunnsdelen

Hemnes kommune sin arealstrategi, slik den er beskrevet i «Kommuneplanens samfunnsdel 2025–2037», legger vekt på at den funksjonelle strandsonen skal være grundig kartlagt og inngå som et sentralt grunnlag for all planlegging i sjønære områder:

- Den funksjonelle strandsonen skal være kartlagt som grunnlag for planlegging av tiltak i sjønære områder.
- Vassdrag, myrområder og andre viktige økosystemer skal i stor grad beskyttes for å opprettholde deres funksjon som naturlige flomdempere og for å bevare biologisk mangfold.

3. Metode

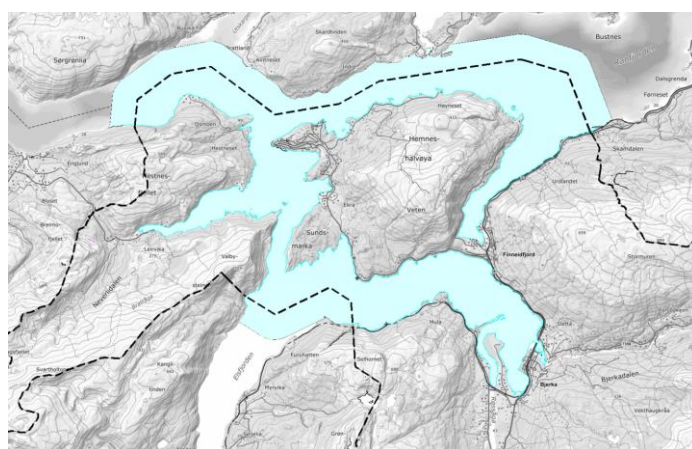
For kartleggingsarbeidet ble GIS-verktøy brukt. Digitalisering ble gjort ved å generere en parallell linje 100 meter fra sjø og vassdrag og den linjen normal høyvannstand (20 meter) i N5 og deretter ved å bruke snappefunksjoner mot kriterie-linjer som eiendomsgrenser, veier og høydekurver.

Dette gjøres gjennom å fastsette en juridisklinje for strandsonen (kode 1110). Den funksjonelle strandsonelinjen, fastsettes først uten at fravik vurderes. Når denne ble laget som en retningslinjegrense, begynte vi på nytt med å fastsette juridisk bindende byggegrense mot sjø og vassdrag. Denne har SOSI-koder: KPJURLINJE 1112 (Forbudsgrense sjøen) og KPJURLINJE 1113 (Forbudsgrense vassdrag).

3.1. Funksjonell strandsone langs sjø

Funksjonell strandsone langs sjø er den sonen som står i innbyrdes samspill med sjøen. Kartlegging av funksjonell strandsone tas ikke stilling til framtidig arealbruk, men fungerer som et verktøy for bedre å kunne gjøre avveininger i planarbeid.

Figur 3: Sjøarealene i Hemnes kommune

Følgende etterprøvbare kriterier legges til grunn ved kartlegging:

1. **Offentlige veier:** Funksjonell strandsone defineres alltid å gå i nedkant av offentlige veier i 100-metersbeltet.

FKB-Veg datasett (inneholder detaljert informasjon om alle offentlige og private veganlegg) ble brukt.
2. **Private veier:** Funksjonell strandsone defineres som hovedregel å gå i nedre kant av private bilveier i 100-metersbeltet. Unntak gjøres hvis veien er stengt for allmenn ferdsel eller ved andre særskilte forhold.
3. **Eksisterende boligbebyggelse:** Funksjonell strandsone defineres som å gå i nedre kant av eksisterende boligbebyggelse, normalt der det som er rimelig opparbeidet tomt slutter, eventuelt ved eiendomsgrensen. Unntak gjøres der avstanden mellom eiendomsgrensen og sjøkanten er betydelig, eller der eiendommen omfatter et stort område med strandsone.
4. **Eksisterende næringsbebyggelse:** Funksjonell strandsone defineres å gå i nedre kant av eksisterende næringsbebyggelse, ved arealgrensen som er i bruk til næringsformål.

3.3. Strandsone langs vassdrag

Det er generelle bestemmelser som bestemmer hvor man skal bygge langs de viktigste vassdragene. Det er ikke tegnet byggeforbudet på kartet.

100 m- beltet langs sjø og verna vassdrag

Langs Røssåga er tiltak etter PBL § 20-1 a, d, j, k, l, m og n ikke tillatt inntil 100 meter fra normal strandlinje utenfor tettsteder.

Stormyrbassenget og Krokvatnet har 100 m byggegrense på grunn av bevaring naturmiljø.

Mindre vann og bekker

Alle vann og vassdrag hvor byggegrensene ikke er vist på kart og som ikke er nevnt under 100 m-beltet har 50 m byggegrense.

Byggegrense mot større vann, og Røssåga i tettsteder er 50 m.

Byggegrense mot større vann, og Røssåga i LNFR-spredd bebyggelse er 50 m.

Byggegrense mot mindre vann, elver og vassdrag er 30 m.

Byggegrense langs bekker i byggeområde er 5 m.

Med store vann menes: Stormålvatnet, Kjennsvatnet, Gresvatnet, Reinåvatnet, Middagsvatnet, Durmålvatnet.

3.4. Funksjonell strandsone i gjeldende reguleringsplaner

Det er nå fastslått at byggeforbudet langs sjø og vassdrag i arealdelen også gjelder for reguleringsplaner, dersom det ikke er fastsatt særskilt byggegrense mot sjø og vassdrag.

3.5. Fastsetting av juridisk bindende byggegrense langs sjø og vassdrag

Byggegrense langs sjø og vassdrag fastsettes som en juridisk bindende grense i henhold til plan- og bygningsloven § 1-8 og § 4-3. Denne grensen skal sikre allmennhetens tilgang til strandsonen og verne om naturverdier, landskap, friluftsliv, kulturmiljø og andre samfunnsinteresser.

I utgangspunktet gjelder et generelt byggeforbud i 100-metersbeltet langs sjø og vassdrag når ingen annen byggegrense er fastsatt i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan. Dersom kommunen ikke fastsetter egen grense, vil grensen være 100 meter fra strandlinjen.

I eksisterende byggeområder eller LNFR-områder åpnet for spredt bygging vil byggegrensen være lik grensen for funksjonell strandsone. For nye byggeområder og nye LNFR-områder åpnet for spredt bygging kreves konsekvensutredning dersom kommunen ser behov for å ha en byggegrense nærmere sjøen enn funksjonell strandsone.

Byggegrense kan settes lengre fra sjøen enn grense for funksjonell strandsone når dette er særlig aktuelt i områder som er viktig for natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser. I mange tilfeller vil tiltak og bygging i disse områdene avklares gjennom arealformål og tilhørende bestemmelser.

For eksisterende byggeområder eller LNFR-områder åpnet for spredt bygging vil det være bestemmelser i kommuneplanen som fastslår at den nye byggegrensen gjelder foran reguleringsplanen. Statlige og fylkeskommunale planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen vil legges til grunn for fastsetting av byggegrense.

4. Kartlegging utgang

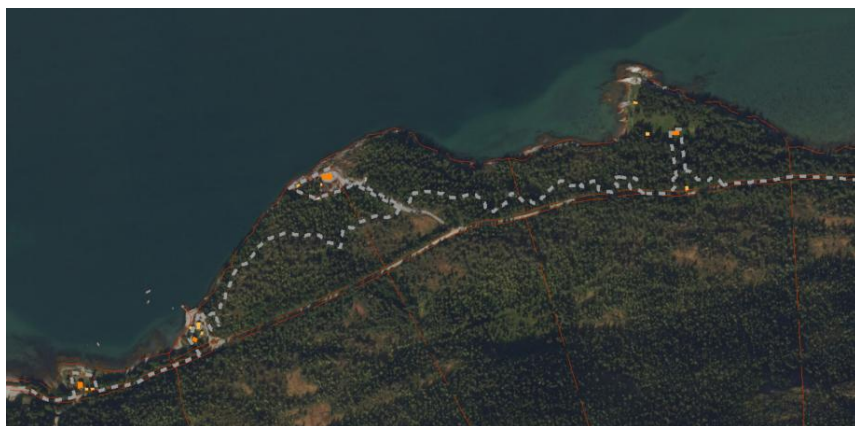
Som kartlegging utgang presenteres eksempler på ulike delområder med tilhørende kartbilder og forklaringer. Illustrasjonene viser blant annet forbudsgrenser mot sjøen og Røssvatnet (grå stiplet linje), og gir en visuell oversikt over hvordan restriksjoner varierer i området.

Figur 5: LSF1 – Sandnes (Grå stiplet linje: forbudsgrense sjøen, rød linje: eiendomsgrense)

Forbudsgrensen mot sjøen i Sandnes er i hovedsak et 100-meters belte fra strandlinjen, men det forekommer avvik der eksisterende hytter ligger nærmere sjøen. I slike tilfeller følger forbudsgrensen eiendomsgrensen rundt hyttene. Langs vestkysten, hvor terrenget er bratt, ligger 20 meters høydekurven ofte nærmere kystlinjen enn det ordinære 100-metersbeltet. Naust er ikke vurdert i funksjonell strandsone.

Figur 6: LSF5 - Gjeskebergan, Lille høgneset (Grå stiplet linje: forbudsgrense sjøen, rød linje: eiendomsgrense)

Forbudsgrensen mot sjøen i Lille Høgeneset er satt til 20 meter høydekurven og går ned til vegkanten langs Geitvikveien. Linjen følger deretter den private veien, slik at den kan kobles til omkringliggende eiendomsgrenser.

Figur 7: FB9 der det foreligger reguleringsplan for Haganeset (Grå stippet linje: forbudsgrense sjøen, rød linje: eiendomsgrense, svart stripe linje: reguleringsplan)

Forbudsgrensen mot Røssvatnet i Haganeset følger eiendomsgrensen samt fradelte tomter som er fastlagt i reguleringsplanen. Grensen videreføres til vegkanten langs Nordvassveien.

5. Konklusjon

Kartleggingen av funksjonell strandsone i Hemnes kommune dokumenterer at det er betydelige forskjeller mellom den juridisk fastsatte 100-metersgrensen og den faktisk tilgjengelige strandsonen for allmennheten. Arealstatusen påvirkes vesentlig av topografi, eksisterende infrastruktur og bebyggelse, noe som medfører at det reelle skille mellom sjø og land ofte avviker fra det standardiserte beltet.

Bruk av digitale kartdata, presise definisjoner og lokal tilpasning gir et langt mer korrekt grunnlag for forvaltning og planlegging enn generelle avstandskrav alene. Metoden gir kommunal arealplanlegging økt etterrettelighet og effektivitet, samt styrker muligheten for rask og korrekt behandling av byggesøknader gjennom tydelig avgrensede byggegrenser på kart.

Rapporten viser at en dynamisk og funksjonell vurdering av strandsonens utstrekning er avgjørende for å ivareta hensynet til natur, friluftsliv, landskap og allmennhetens tilgang.